

стояще-то употрѣблява въ ползѣ, бѣдѣ-то рѣшава. Сврѣзка-та, что установява той между всички-ты врѣменны растоїя, прави живота му дългъ.

ГЛАВА ТРИДЕСЯТЬ И ДЕВЯТА.

За прїятелство-шо.

1. Кой-то е безъ прїятель, той ходи по землѣ-тѣ като единъ чужденецъ.

2. Кога-то морска-та свирѣпость тя застрашава, кога-то изгледъ-тѣ на горы-ты и на развалины-ты тя стряскають и кога-то злощастіе-то изведнѣжъ тя нападне, тогасъ око-то ти съ желаніе търси голѣмото прїятелство!

3. Кога-то сладкый гласъ на музыкѣ-тѣ удари легко струны-ты на сѣрдце-то ти, кога-то сладка-та видѣлина на сребровидныя мѣсець тя освѣтлява, кога-то прїятна-та пролѣтъ ся прѣдставя прѣдъ очи-ти ти великолѣпно и сълзы-ты на радость-тѣ тя кротко размърдвать, тогасъ сѣрдце-то ти ся топи и ты съ отворены обятія търсишь любовь-тѣ! И ако сѣрдце-то ти не бы търсило никога това сладко и прїятно братство, тогасъ щѣше да бѣдешъ хыляды цѣти по сиромяхъ и по окаяненъ, отъ колко-то ако го имаше и ненадѣино изгубваше.

4. Сврѣзка-та на прїятелство-то, чрѣзъ коѣ-то ся съединяватъ блага-ты души на землѣ-тѣ, е вѣнецъ-тѣ на живота имъ, е едно отъ блаженства-та, отъ кое-то участвувать смъртни-ти съ Ангѣлы-ты.

5. То е най красно-то и най досточудно-то
Водачь.